

تشخیص توکسoplasmوز^{۷۴} (بررسی سرم، CT، MRT و NLS)

تی. آی. پانکووا
آ. اس. سوسنوسکایا

توکسoplasmوز یک بیماری انگلی است که توسط انگل *Toxoplasma gondii*,) Nicolle & Manceaux, 1908) که جز دسته پروتوزوآ است ایجاد می‌شود. بیماری معمولاً روندی مزمن دارد و باعث ایجاد ضایعه در سیستم عصبی، لنفوآدنوباتی، بزرگی کبد و طحال می‌شود. در بسیاری از موارد قلب، ماهیچه‌ها و چشمان نیز تحت تاثیر این بیماری قرار می‌گیرند.

اصلی‌ترین راه ورود عامل عفونت بدن، دستگاه گوارش است. با این حال نمونه‌هایی از ورود عامل عفونت از راه پوست زخمی یا غشاهای مخاطی نیز ثبت شده‌اند. توکسoplasmما در بافت‌ها کیست ایجاد می‌کند و عفونت کموئی را باعث می‌شود. انگل تاثیرات نامطلوب بر ارگانیسم باقی گذاشته و بر پاسخ ایمنی اثر می‌گذارد. اثرات منفی مهم توکسoplasmوز بر سیستم عصبی شامل ایجاد التهاب موضعی، اختلال در سیستم گردش خون در عروق مغزی (مرتبط با التهاب عروق) و انسداد مسیرهای حرکت مایعات است - که می‌تواند به هیدرو یا میکروسفالی منجر شود.

در سطح بالینی، ضایعات سیستم عصبی مرکزی خود را به شکل منژیت، انسفالیت، منژوانسفالیت و انسفالومیلیت بروز می‌دهند.

معمول‌ترین مشکل ایجاد شده توسط توکسoplasmوز در دستگاه سیستم عصبی مرکزی، منژوانسفالیت است که تصویر بالینی آن شامل مشکلات مغزی و منژی، پارزی و فلجهای اندام‌ها، اسپاسم‌های تونیک و کلونیک، مشکلات دیداری- جنبشی (مانند دوبینی) و اختلالات هماهنگی می‌شود. آزمایش خون نشان‌دهنده لوکوسیتوز با شیف به چپ و افزایش سرعت رسوب گلbul قرمز؛ افزایش لنفوسيت‌ها در مایع مغزی- نخاعی (پلتوسیتوز لنفوسيتیک) و افزایش متوسط محتوای پروتئینی است.

^{۷۴} toxoplasmosis

برای تشخیص توکسoplasmوز رادیوگرافی سر، بررسی سرم خون، پنوموآنسفالوگرافی، CT و MRT صورت می‌پذیرند. با این حال، این بررسی NLS از ساختارهای مغزی است که مهمترین نقش در تشخیص را ایفا می‌کند. در این حالت مشابهت طیفی به استاندارد مرجع "Toxoplasma gondii" یافت خواهد شد ($D < 0.425$). توکسoplasmوز باید از انسفالومیلیت، انسفالیت و منژیت با منشا ویروسی تفکیک شود.

در بررسی‌های MRT، توکسoplasmوز با آنسفالوپاتی چندکانونی پیشرونده مشخص می‌شود. موارد متداول در توکسoplasmوز شامل میدان‌های گرانولوماتوز کوچک می‌شود - با قطر ۲ cm یا کمتر. در تصویر NLS، این توده‌ها مانند مناطق پرنگی به نظر می‌رسند (۶ درجه در مقیاس فلاندلر) که واجد ناحیه نکروزی مرکزی با ساختارهای حلقه مانندی هستند که به شکل مناطقی با چگالی رنگی کمتر (۵-۴ درجه) دیده می‌شوند. مناطق خونریزی با اندازه‌های کوچک بسیار معمول هستند. تغییرات ذکر شده موضعی بوده و در اطراف بطن‌های مغز معمولاً در منطقه مرزی ساختارهای کورتیکومدولاری و نیز ناحیه گانگلیون‌های پایه‌ای صورت می‌پذیرند.

مشاهدات بالینی

بیمار K، متولد سال ۱۹۷۴ (۱۳۵۳). تشخیص ابتدایی در زمان پذیرش در بخش مغزاوعصاب^۵ اختلال حاد در گردش خون مغزی و در حوضه سرخرگ نخاعی بوده است.

بیمار از ضعف در اندام‌های سمت چپ بدن، اختلالات گفتاری، ضعف جسمانی و سرفه تر شکایت داشت. براساس گفته خود شخص او در زمان بیماری (Feb. 06.01)، دچار قطع ارتباط زبانی، ضعف در اندام‌های سمت چپ بدن، دوبینی و مشکل بلع شد. در تاریخچه پزشکی یک همی‌پارزی سمت راست وجود داشت که بصورت خودبخودی در عرض دو هفته فروکش کرده بود.

بیمار در شرایط خطرناکی قرار داشت. شرایط اعصاب: هوشیار، صحبت‌های اطرافیان را درک می‌کند، اما نمی‌تواند صحبت کند. اعصاب مغزی: شکاف پلکی برابر، عدم وجود نیستاگموس، خط خنده راست صاف و انحراف اندک زبان به سمت راست. رفلکس‌های تاندونی زیاد، ضعف در اندام‌های راست. کاهش رفلکس حلقی در هر دو سمت. سختی ماهیچه استخوان پس‌سری نسبتاً مشخص. نشانه کرنیگ^{۷۵} در هر دو سمت. رفلکس بابینسکی^{۷۶} (کف پا) در سمت چپ.

^{۷۵} Kering's symptom

^{۷۶} Babinski reflex

بررسی آزمایشگاهی:

آزمایش خون: اریتروسیت - 127;g/1 ; _0.9; L — 5.6x10.9/1، هموگلوبین, 3.96x10.12/1؛ رسوپ گلبول قرمز - 32 mm/g, — 1؛ — 74؛ — 21؛ — 2. آزمایش بیوشیمیایی خون: گلوکز - 7.85 mm 1/1، ادرار - 4.6 mm 1/1؛ بیلیروبین - 5.5، کراتینین - 44.8 mmol/1، پروتئین کل - 70.0 mmol/1، آلبومین - 5.5؛ گلوبولین‌ها - 4.8 mmol/1، اریتروسیت - 0.31، جلوبولین‌ها - 0.29 mmol/1، B — 11.8، L2 — 7.7، L2 — 4.8 mmol/1.

آزمایش آنتی‌بادی‌هایی توکسoplasmوز، حاکی از افزایش تیتر آنتی‌بادیها است (1:400 — 1:21). مغزی-نخاعی - 4.1 mmol/1، کلرید - 2.5 mmol/1، پروتئین - 1.24 mmol/1، g/1، شکر - 0.2 mmol/1، سیتوزیس - 2.213، اریتروسیت‌ها - 4_5 L — 1_2. بررسی MRT مغز (از 01 Feb. 16) در تصویر T-2 در هر دو بخش، چندین کانون گردمانند با اندازه‌های مختلف در اطراف بطن و زیرقشر مغز یافت شد (از ۰،۵ cm تا ۲) که باعث تولید سیگنال MR با افزایش نامساوی می‌شد. کانون‌های مشابهی نیز در بخش پشتی سمت چپ پل‌مغزی در مناطق پایه‌ای لوب‌های جلویی تشخیص داده شدند. در لوب جلویی، یک کیست بیضوی با اندازه ۰,۵X1,۲ cm مشاهده شد. در تصویر T-1 کانون‌های مشاهده شد در تصویر T-2 یک سیگنال MR اندکی کاهش یافته تولید می‌کردند و مرزهای آنها مشخص بودند. پس از تجویز ماده حاجب مگنویست، برخی کانون‌هایی که در تصویر T-1 دیده نمی‌شدند، خود را با تقویت یک شکل سیگنال MR نشان می‌دادند، بقیه قسمتها به شکل تقویتی به شکل یک حلقه باریک یا یک مرکز کوچک در مرکز دیده می‌شدند.

کیست به تجویز ماده کنتراست پاسخ نداد. مناطق مرکزی میدان‌های گرانولوماتوز که شکل نواحی نکروزی مشخص می‌شند در تصویر T-2 شدت بیشتری داشتند و پس از تجویز ماده کنتراست انباسته آن صورت نگرفت و یک تقویت سیگنال در مناطق پیرامونی به شکل یک حلقه باریک رخ داد. بطن‌های جانبی به طرز و بژه بزرگ نشدن. ساختارهای میانی به نظر نمی‌رسید که تغییری کرده باشند.

لوب جلویی راست در تصویر NLS دارای مناطق پرنگ زیرقشری شناسایی شد (۶ درجه) که با منطقه ادم پریفوکال در بخش پشتی مغز در سمت راست احاطه شده بودند (۳-۴ درجه). یک مشابهت طیفی با استاندارد مرجع "Toxoplasma gongii" یافت شد ($D < 0.183$) که به ما امکان تایید تشخیص توکسoplasmوز را می‌دهد.